

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek
ni soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti
drejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vem letu „Kazipot po Geriškem in Gradščanskem“ in
„Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-
krat v letu „Vezni red železnic, parnikov in poštah
vez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
št. 7 I. nadstr. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček
Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo
Oglasi in poslanice se računajo po »Trit-vrstah« če
tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. —
— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabičič) tiska in zal.

Bodi konec

ostudni komediji!

Za danes ob 5. popoldne je napovedana
VI. in najbrže — zadnja seja deželnega
zboru.

Deželni glavar je postavil na dnevni
red — 133 točk, med temi ima prednost
125 obstrukcijskih nujnih predlogov, ki naj
bi prišli že v razpravo. Veliko takih „nuj-
nostij“, pa imajo še v zalogi, in tudi ti pred-
logi bi bili prihodnjic še dostavljeni.

Za razpravo o teh nujnih predlogih bi
potrebovali — več mesecev, kajti vsak
poslanec lahko govori po dvakrat k vsaki
točki, poročevalec celo trikrat.

Usoda takih „nujnih“ predlogov, s ka-
terimi manjšina uganja obstrukcijo proti
večini, je vselej že naprej zapetena: Nu-
nost se odkloni in potem vsi ti
predlogi zaspijo v odsekih — a za-
res važne in izvedljive reči pridejo v pamet-
nejši obliki v sejo deželnega zboru.

Z razpravo o teh nujnih predlogih bi
torej zgubili več mesecev, še
predao bi deželni zbor pričel pravilno delo-
vati, predno so volitve sploh potrjene, predno
je izvoljen deželni odbor, predno so izvoljeni
odseki, katerim bi se odkazali ti predlogi.
Že 14 dni je deželni zbor skupaj, a ni pri-
šel niti do pričetka! Za letošnje zasedanje
imamo časa največ še štiri tedne, — ali tudi
po preteku te dobe bi ne bili niti pri-
— začetku, kajti bili bi še vedno v najhujših
bojih z dvoreznim orožjem nesmiselnih nujnih
predlogov.

Tako brezvestno igro je vprizoril dr.
Anton Gregorčič v bratskem objemu dr.
Pajerja, tako nesramno se ta dva moža
norčujeta z našo ubogo deželo, katero sta
pritirala na rob finančnega poloma. (To do-
kazemo s številkami prihodnjic — in
številke bodo govorile naraščajočo straho-
vito sodbo. Narod, pripravi se na strašne
novice!)

Da tako ne sme iti dalje, je jasno! Tej
nesramni igri naj naredi vlada konec ter odgodi
ali pa razpusti ta deželni zbor. Ako potem
volilci ne izvolijo take večine, ki bo imela
predsedstvo in moč v rokah, da zlomi vsako
tako svojeglavnost manjšine — tedaj bodo
volilci sami krivi bodočih nesreč.
Poskus pa naj se napravi!

Zakaj smo prišli do takega konca?

Dr. Anton Gregorčič se je bil zvezal že
l. 1901. z dr. Pajerjem; vladala sta deželo
po svoji volji in pripravila sta jo na kraj
propada. Mislila sta, da sta nepremagljiva in
da lahko uganjata v deželni hiši, kar se jima
poljubi. Niti sanjala nista, da utegnejo priti v
deželno hišo novi možje, ki bodo terjali
račun od njiju paševanja.

Ali to se je zgodilo! Slovensko ljudstvo
je poslalo v deželni zbor 9, furlansko pa 6
poslancev, ki so hoteli narediti konec Pajer-
Gregorčičevi zlovladi v deželni hiši. Strah in
zona sta prešinila oba strahovalca uboge de-
žele naše in v tej sili sta se še tesneje okle-
nila drug drugega ter si zaprisegli zvestobo
do smrti: skupaj zmagati ali skupaj
poginiti, toda poskusiti vsako sredstvo, za-
konito ali nezakonito, pošteno ali nepošteno,
samo da se obdržita na ljubljenskih stolcih.

In Pajer-Gregorčičeva zveza je sklenila:
ne pripustiti v deželni odbor nobenega po-
slanca iz »Slovenskega kluba« ne iz kluba
laške ljudske stranke (prošt Faidutti).

Laških liberalcev je devet, ali oni so
zahtevali s Pajerjem na čelu brezpogojno go-
spodarstvo v deželni hiši, kajti zahtevali so
poleg glavarja še dva odbornika, sicer
da ne pusté deželnega zboru do
dela.

V ta namen se jim je pridružil dr. An-
ton Gregorčič ter v svojem strastnem ognju
jeze in sovraštva šel z »dobrim« zgleodom na-
prej ter — prvi začel z obstrukcijo.

Laških klerikalcev je šest; načeluje jim
infulirani prošt dr. Faidutti, torej katoliški
prvak. — Ako hoče 9 laških liberalcev v de-
želnem odboru 3 zastopnike, tiče laškim kle-
rikalcem vsaj eden. To so oni dosledno na-
glašali in zahtevali, od tega niso hoteli od-
stopiti pod nobenim pogojem.

Ako bi Slovenci hoteli, da deželni zbor
deluje, bi morali ugoditi tem laškim zahtevam,
— a vsi Slovenci bi dobili po 50 letih srečno
— enega samega odbornika, Lah! pa
štiri z deželnim glavarjem na čelu.

Dr. Anton Gregorčič je bil že pripravljen
tudi na to možnost, sprejel bi za
Slovence le enega odbornika, ako
bi bil ta profesor Berbuč, — a vso
krivdo bi valil na »Slovenski klub«. V ta namen
ni bil zvezan le s Pajerjem, namreč ujeti je hotel v zanjko tudi laško
ljudsko stranko, kateri je zagotovil s
svojimi glasovi tretjega laškega odbornika
v kmetki skupini. — Laški klerikalci so bili
toliko poštenji, da so odklonili tako sramotno
ponudbo, ki bi morala vse Slovence v deželi
do skrajnosti razburiti!

Včeraj so bili povabljeni v deželno hišo
predsedniki vseh štirih klubov: bili so nav-
zoči še: namestnik knez Hohenlohe, deželni
glavar Pajer in dvorni svetnik grof Attems.
Namen je bil, ustvariti kak modus vivendi
za delovanje deželnega zboru. — Ali tu se
je pokazalo, da so se nasprotja še poostрила.
Laški liberalci so stavili pogoj, da se morajo
laški klerikalci opovedati svoji samo-
stojnosti ter zvezati z laškimi li-
beralci — a tudi za tako sicer neizvršljivo
žrtev bi jim ne dali odbornika. —
Dr. Gregorčič je strastno nastopal za inte-
rese laških liberalcev in je podpiral njih od-
por, — mons. dr. Faidutti pa ni hotel in
mogel odreči se samostojnosti svojega kluba
in zahtevi enega odbornika.

Vspreh tega posvetovanja je bil ta, da
je mogel namestnik knez Hohenlohe sporočiti
vladi jasno sliko položaja, to je da sedanji
deželni zbor ne more zborovati in
da danes ni izhoda iz tega labirinta.

Za kaj se je odločila vlada, se pokaže
kmalu: odgoditev ali razpust? Naj-
bolje bi bil — razpust! Ljudstvo naj odloči
o svoji usodi, o usodi naše nesrečne dežele!
Ako bo naše ljudstvo po vseh teh škandalih
in nesrečah, v katere sta pahnila deželo Pajer
in Gregorčič, še znanprej volilo Gregorčiča in
njegove kimavce, potem je — naša mi-
sija končana. Storili smo več nego svojo

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12
popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnisti.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soče« vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolsk.
ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban r.: tekališču Jo-
Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovašek
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

dolžnost. Doprinesli smo velikanske duševne
in gnotne žrtve, da bi rešili deželo in naše
ljudstvo iz brezna propada.

Ali mi verujemo v dobri genij našega
ljudstva, verujemo v njega politično dozore-
lost, zato kličemo:

Vlada, razženi to nečedno družbo, ki se
danes še imenuje — deželni zbor, —
Tebi, vrlo slovensko ljudstvo, pa zaupamo, da
končno za vselej vržeš v brezno pozabljenosti
svojo najhujšo nesrečo — dr. Antona Gregor-
čiča in njegove podrepnike!

Družba sv. Cirila in Metoda.

Družbi sv. Cirila in Metoda je
nakazalo županstvo v Nabrežini kot jubilejni
dar ob 60 letnici našega presvitlega cesarja
Franca Josipa I. K 100. Gotovo dōbi in
zlasti namenu primerno darilo, ki je vsega
posnemanja vredno. Proslavi se najlepše jubi-
lejno leto, ako se daruje v razne kulturne
in humanne namene. Naša šolska družba kot
taka vrši omenjeno nalogo, saj nudi, kolikor
ji dopuščajo materialna sredstva, našim otro-
kom z ustanavljanjem in vzdrževanjem otro-
ških vrtcev in ljudskih šol najvišje, namreč
temeljno vzgojo. Zato želi, da bi imelo ome-
njeno županstvo med zavednimi slovenskimi
občinami kar največ posnemovalcev, imeno-
vanemu občinskemu starešinstvu pa naša
iskrena zahvala.

Odtiski podob sv. Cirila in
Metoda, prav okusno izdelani, so na razpo-
lago v družbini pisarni. Želeti je, da jih pri-
poročajo posebno gg. učitelji in kateheti
ljudskih šol učencem, ki naj z njimi zazna-
mujejo svoje šolske knjige. Naj torej ne
manjka na nobeni učni knjigi odtisk podob
slovanskih blagovestnikov, enako bi bilo pri-
merno za molitvenike. Cena enega odtiska
10 vinarjev.

V prid družbe sv. Cirila in
Metoda prodaja na debelo in drobno gosp.
Ivan Keber, trgovec v Ljubljani, Stari trg,
čistilo (krema) za usnje in za čevlje. Odje-
malcev trgovcev ima že čez 50, iz česar je
razvidno, da je gotovo dobre kakovosti in lep

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

IV.

London.

Ko se je izgubilo peketanje konjskih kopit v da-
ljavi, je zlezal d' Artagnan nazaj na breg potoka ter
začel pazno meriti poljano, da bi se orijentiral koli-
kor možno, kje leži London. V tej smeri je zdirjal, in
njegovi prijatelji so mu sledili molče, dokler niso imeli,
jahaje v velikem ovinku, mesta daleč za seboj.

Ko se je zazdelo d' Artagnanu, da so že dovolj
daleč, da preidejo v počasnejši tek, pravi:

— Sedaj pa mislim zares, da je gotovo vse iz-
gubljeno in da storimo najbolje, če se vrnemo v Fran-
cijo. Kaj pravite k temu predlogu, Athos? ali se vam
ne zdi pameten?

— Da, dragi prijatelj, odvrne Athos, toda onega
dne ste izgovorili besedo, ki je bila več nego pametna,
izgovorili ste lepo, plemenito besedo; rekli ste: »Umr-
jemo tu!« Primem vas za besedo.

— O, pravi Porthos, smrt ni nič, in smrt nas ne
more vznemirjati, ker ne vemo, kaj je smrt: toda mi-
sel na poraz me muči. Iz tega, kakor se sučejo stvari,
vidim, da se nam bo treba boriti proti Londonu, proti

provincam, proti celi Angleški; in slednjič moramo
biti zares poraženi.

— Navzoči moramo biti pri tej veliki tragediji do
konca, pravi Athos; naj bo že konec kakršenkoli, mi
ne gremo iz Angleške, dokler se ne izvrši. Ali mislite
tudi vi, kakor jaz, Aramis?

— Čisto tako, dragi grof; dalje vam pa tudi od-
krito povem, da mi ne bi bilo nič neljubo, ko bi se
zopet sešel z Mordauntem; zdi se mi, da imamo po-
ravnati z njim še neki račun, in naša navada ni, da
bi ostavili kako deželo, predno ne poplačamo svojih
dolgov.

— A, to je nekaj drugega, pravi d' Artagnan, in
ta vzrok se mi zdi sprejemljiv. Jaz za svojo osebo
priznam, da ostanem, če treba, tudi celo leto v Lon-
donu, da bi le mogel dobiti onega Mordaunta, o ka-
terem je govor. Samo nastanimo se pri kakem za-
nesljivem človeku, da ne bomo vzbujali nikakega
suma, zakaj ob tej uri nas gospod Cromwell gotovo
išče, in kolikor sem mogel jaz soditi, se gospod Crom-
well ne zna šaliti. Athos, ali poznate v celem mestu
gostilno, kjer se dobijo bele rjuhe, pošteno pečeni
rosbifi in pa vino, ki ni narejeno iz hmelja ali bez-
govih jagod?

— Mislim, da se vam bo dalo vstreči, odvrne
Athos. Winter naju je peljal k nekemu človeku, ki
je rodod Španec, a se je poangležil. Kaj pravite vi
k temu, Aramis?

— No, načrt, da se ustavimo pri senoru Perezu,
se mi zdi zelo pameten, jaz ga torej odobravam. Spo-
minjali ga bomo na ubogega Winterja, katerega je
zelo spoštoval, kakor je bilo videti; porečemo, da

smo prišli samo iz zanimanja, kaj se tu godi; po-
rabimo pri njem vsak po eno guinée-jo na dan, in
jaz mislim, da smo pri njem lahko precej mirni, če
smo le dovolj oprezní.

— Nekaj važnega, kar spada v prvi vrsti k
opreznosti, ste pozabili, Aramis.

— Kaj pa?

— Da menjamo svoje obleke.

— Ba! pravi Porthos, čemu bi se preoblačili?
v teh svojih oblekah se počutimo tako dobro!

— Zaradi tega, da nas ne spoznajo, odvrne
d' Artagnan. Naše obleke so narejene po posebnem
kroju in imajo nekako posebno barvo, kim jim takoj
izda »Frenchmana«, na prvi pogled. No, meni ni to-
liko do kroja moje suknje ali do barve mojih hlač,
da bi se njim na ljubo podajal v nevarnost, da me
obesijo v Tyburnu ali da me pošljejo v Indijo. Kupim
si obleko kostonjeve barve. Zapazil sem, da so vsi ti
bedasti puritanci kar neumni na to barvo.

— Toda li najdete svojega moža? vpraša Ara-
mis Athosa.

— O, prav gotovo; bival je v Green-Hall street-u,
Bedford's tavern; sicer pa bi šel po mestu lahko z
zavezanimi očmi, tako dobro ga poznam.

— Jaz bi bil že rad tam, pravi d' Artagnan, in
hotel bi, da pridemo že pred dnem v London, in če
nam pri tem pocopajo naši konji.

— Pojdimo torej, pravi Athos, zakaj če se ne
motim v svojih računih, smo oddaljeni od Londona
samo še kakih osem ali deset milj.

(Dalje pride.)

končni namen; v Trstu ima zalogo tega čistila g. Vekoslav Plesničar, via Gaetano Donizetti 5. — Slovenci, segajte pridno po omenjenem čistilu ter podpirajte s tem domače izdelke in našo prepotrebno šolsko družbo.

DOPISI.

Iz Kopra. — Sklenil sem sporočiti par besed dragim čitateljem, da bodo imeli vsaj nekaj pojma o razmerah, ki vladajo v Kopru. Mi dijaki v Kopru zdihujemo kakor v solzni dolini, toda zastoj. Naše zdihovanje je kakor klic vnebovpijočega v puščavi. Tu vpije in prosi, a nihče ga ne sliši. Ravnotako se godi z nami. Naše prošnje in vpitje ne morejo omehtati trdih src visoke gospode. Že čez dve leti se piše in piše, da se preseli slovensko učiteljsko v Gorico, ali še vedno smo v kopereki solzni dolini.

Dijaki v Kopru, razmeroma z drugimi dijaki, kakor v Gorici, strašno trpimo. Dragi čitatelj niti pojma nima o dijaškem trpljenju v Kopru. Predvsem so tukaj strašno draga stanovanja. Tukaj se sploh ne vdobi stanovanje za manj nego 44 K. Za 44 K sem rekel; toda za omenjeno svoto bo dijak takorekoč stradal. Torej naj si čitatelj pomisli, koliko stroškov imajo ubogi starši. Kako pa morejo tisti dijaki trpeti, katerih starši ne morejo pošiljati svojim sinovom več nego 34—38 K na mesec. Taki dijaki kar naravnost stradajo. Kajti tukaj se za manj kakor 32 K ne vdobi kosila in večerje. In res je tukaj nekaj takih dijakov, ki jedo samo dvakrat na dan, torej opoldne in zvečer. Pri tej hrani se morajo učiti. Saj ni čuda potem, da ko postane učitelj, je ves bolan in deset, dvanajst let potem se preseli v krtovo deželo.

Tukaj niso le draga stanovanja, ampak tudi pomanjkujejo. V začetku šolskega leta so dijaki iskali stanovanja po tri dni okrog in če je že vdobil, moral je drago plačati. Vsakega, ki sem ga srečal na ulici (pa kakšni ulici), se je jezil, da mora drago plačati.

Stanovanja bi že plačali, naj bo v božjem imenu, da bi bilo vsaj dobro to, kar je človeku najbolj potrebno, to je zrak. V Kopru vsak spozna, da je pomorsko mesto, ker kakor prideš blizu mesta, ti udari v nos duh kakor po gnilih ribah. Vsak tujec, kateri je vajen uživati čist zrak, si mora tiščati nos, ko pride v mesto, da se ne zaduši. Ni čuda, da je takšen zrak, saj ne vidiš po ulicah drugega nego človeške in živalske odpadke. Mi hribovci, ki smo vajeni čistega zraku, pridemo domov na počitnice vsi blede in bolni. Gorjanski in koperski zrak se razlikujeta kakor dan in noč. — Kaj nas pa še čaka, ko pridemo v šolsko poslopje? Če se ozreš po stenah in stropu, ne vidiš drugega kakor vlago in to naj bo ob lepem ali pa ob deževnem vremenu. Posebno ob deževnem vremenu je na tleh kakor jezero. Torej v taki šoli se moramo mi učiti celih 6 ur na dan. Je li to zdravo? Je to v zdravstvenem oziru dovoljeno? Ne, to ni zdravo niti ne dovoljeno. To ni šola, ampak štala. Učiteljski v Kopru se ne učijo v šoli, ampak v hlevu. Z eno besedo rečeno, da c. kr. učiteljske v Kopru je hlev. Saj ni čuda potem, če manjka kakšen dan po 14—16 dijakov v enem samem razredu. Torej pozivljamo vlado, da naj nikar ne odlaš s premeditvijo slovenskega učiteljskega v Gorico. Ubogi starši plačujejo in podpirajo sinove, med tem ko se jih pri takih razmerah duši. Zakaj plačujejo naši starši davke? V vsakem oziru bi bilo boljše, če bi nas spravili v Gorico, kakor da smo v tej italijanski zalegi, po kateri ni varno iti mirno po cesti, ker si mislim, da zdaj, zdaj prileti kakšen italijanski fakin in me napade.

Jaz ubogi dijak vem, da vsak mojih kolegov želi, da bi se preselili v Gorico. Torej vidite, dragi čitatelji, še te želje noče vlada izpolniti slovenskemu narodu. Za davke pobirata pa je hitra, s katerimi zida Nemcem in drugim narodom šole. Naj se vendar enkrat preseli slovenski oddelek učiteljskega v Gorico. Najlepši čas po mojem mnenju je letos na šestdesetletnico Nj. Velikanstva. Letos obhaja Nj. Velikanstvo šestdesetletnico, torej naj premesti vlada na jubilejno leto učiteljske iz nezdravega kraja v zdrav kraj.

Prosimo tudi goriške gg. poslance, da delujejo na to, da se premesti slovensko učiteljske v Gorico čim prej, ker tukaj nam ni mogoče več prestajati. — Z nadejo, da se snjedemo kmalu v solčni Gorici, pozdravljamo ves slovenski narod mi v solzni dolini bivajoči učiteljski.

Iz tolminskega okraja.

Iz Sv. Lucije. — Pečat razumnosti si je pritisnilo starešinstvo občine Sv. Lucija s tem, da je darovalo za javno ljud. knjižnico 40 K. Čast vam! Hvala!

Sv. Lucija: Starašinstvo v Sv. Luciji na mostu je storilo ta-le sklep: Občinsko starašinstvo občine Sv. Lucija se pridružuje drugim slovenskim občinam naše domovine ter izreka svoje globoko obžalovanje in ogorčenje, da se je dne 20. sept. t. l. brez vsake potrebe streljalo na avstrijske državljane ter najodločnejše protestuje proti rabi orožja in nasilstva proti nam Slovincem. V spomin padlih žrtv daruje starašinstvo 20 K družbi sv. Cirila in Metoda.

Iz goriške okolice.

Iz Vrtojbe. — V soboto je bila pri nas volitev župana in podžupanov. Za župana je izvoljen Franc pl. Lokatelli; podžupani so: prvi Danijel Maraž, Ivan Mermolja in Henrik Batistič. — Nabralo se je po izvolitvi 16 K za družbo sv. Cirila in Metoda.

Iz krminskega okraja.

Šola družbe sv. Cirila in Metoda v Krmini je odprta. Poduk je pričel v torek. Šola obiskuje do 40 otrok.

Legina šola v Neblem je storila svoj žalostni konec. Letos je niso več odprli, ker nimajo več koga učiti. Spodletela jim je grda namera. Vsa čast vrlim in zavednim Nebelcem!

Iz cerkljanskega okraja.

Klerikalni denuncijanti. — Denuncijanstvo na Cerkljanskem med klerikalci je v najbujnejšem cvetju. Od njih vodje doli do zadnjega. O prvem bomo govorili, kadar pride čas zato, imamo zanj pripravljenega najrazličnejšega gradiva na kupe. Danes hočemo omeniti samo par slučajev izpred sodišča. Najprvo je bil obsojen Gabrijel. Baje se mu je vsled vsklica kazen oprostila. Potem pride vinski trgovec Šavn. Ta je na najnesramejši način denunciral tukajšnje finančne stražnike na finančno ravnateljstvo. Ko ga je finančni komisar nato zasilil in napravil z njim protokol, ki ga je Šavn sam podpisal, je isti pred sodnijo trdil, da je bil komisar dotični protokol ponaredil. Radi tega je bil Šavn kaznovan na 50 kron, oziroma pet dni zapora. V četrtek je bil zopet pred sodiščem radi denunciacije na finančno ravnateljstvo. Ker se mu je posrečilo izvit na ta način, da so financi prepoznali vložili tožbo, rešil se je nekaj tednov zapora, pač pa zopet dobil kazni 30 kron ali tri dni zapora. Naj skušata „Gorica“ in „Primorski list“ tudi njega oprati!

Oficijelni naslov čuki. — Naš „Daničar“ Ciril Sedej kot predsednik in tajnik P. Bevk sta poslala v „Prim. list“ oficijelno izjavo, v kateri v imenu vseh katoliških telovadcev priznavata, da se naslov „čuki“ uče njih in so torej ravno pred njih slavnostjo si oficijelno nadeli ta naslov. Jurist Ciril Sedej bi si bil že lahko prihranil ravno za njih slavnost tako — blamažo.

Stara pa vedno nova beraičja. — „Die Missions-Station Altstetten bei Zürich (Schweiz)“ pošilja po Cerkljanskem pisma, v katerih beraiči za neko cerkev (?), kateri manjkajo še orglje, klopi, ura na zvoniku itd. Obenem pošiljajo zraven tudi „pildke“, ki predstavljajo „skrivnosti“ iz vseh treh delov „radostipolnega“ rožnega venca. Pa tudi, ako bi res porabili denar za ono, kar trdijo, bi bili Cerkljani največji nespametneži, če bi švicarskim Nemcem in Italijanom kupavali za cerkev klopi, kjer bi si potem oni prav komodno sedeč nabirali zaslužnje za nebesa, medtem ko morajo Cerkljani po večini sami v lastni cerkvi stati, da si pridobijo istih potrebnih nebeskih zaslug.

Kosmačeva poslanska zvezda menda še ni znana daleč po svetu. Vsaj misijonarjem v Altstettenu je še popolnoma neznana. Dajemo jim dober svet, naj se obrnejo v zadevi svojih orgelj in cerkvenih klopi na našega deželnega poslanca Kosmača. Ta je mojster v takih stvareh in jim gotovo vsled svoje vplivnosti v deželnem zboru in pri dunajskih ministrih pomaga iz njih dolgov in jim še toliko ostane, da si napravijo lepe orglje, dosti velike klopi in tudi za uro na stolpu si bodo lahko omislili pozlačene „cagarje“. Tu jim bomo takoj ponudili dokaz resnice.

V Cerknem je namreč „Kmetijsko društvo“ zidalo veliko in jako drago poslopje, to je gospodarski dom. Potrebne tisočake zato je dala cerkljanska „Hranilnica in posojilnica“. Ker se je pa ustanovila v Cerknem tudi „Kmetijska posojilnica“, ki ima pri ljudstvu več zaupanja, so prišli, kakor je razvideti, v Gospodarskem domu v velike zadrege. Njih šparkasa rabi denar, kmetijsko društvo ga pa ne more dati, ker ga nima in je menda tudi letošnja bilanca izkazala izgubo. Zato je poslanec Kosmač komaj čakal, da se skliče deželni zbor in v pondeljek je že stavil v deželnem zboru nujni predlog, naj da država 10.000 kron (desettisoč kron) kmetijskemu društvu, da deloma poravnava svoj dolg. V takih zadregah so torej gospodje v Gospodarskem domu. To je sedaj prav lepo priznal Kosmač v deželnem zboru. No, prepričani so lahko, da so podpore že dobili, kar so jo. Kosmačev nujni predlog jim je ne pridobi tudi za en knof ne, pač pa bodo ubogi kmetje, ki so zraven, plačali ves ta dolg, katerega samo en del znaša 10.000 kron.

Altstetški misijonarji naj se obrnejo torej do poslanca Kosmača, da stavi tudi za njih dolg kak nujni predlog, če pa ne doseže nič, bo pa v svoji katoliški požrtvovalnosti gotovo tako prijazen, da jim bo nadomestoval cerkvene orglje s svojim bumbardonom toliko časa, da jim kak drug poslanec pridobi zato potrebni drobiž.

„Pildke od radostipolnega rožnega venca“, ki jih pošiljajo po Cerkljanskem, pa mu dajemo na razpolago, da jih razdeli v deželnem zboru med tolažil svete vere toliko potrebne laške liberalne poslance.

Konec hodi Pajer-Gregorčičevega deželnega gospodarstva!

Zmagonosno so stopili pred 6 leti slovenski klerikalni poslanci v deželni zbor. Bilo jih je 7, naprednjaki samo 3. Laška stran je bila enotna; Faidutti je bil sam sredi laških liberalnih poslancev.

Gregorčič je bil neznansko vesel. Ves srečen je bil v objemu Pajerjevem. Prva naloga „ljubljenca naroda“ je bila ta: izolirati napredne slovenske poslance. Ni hotel ž njimi nobenega skupnega dela, prav nič, marveč hotel je in tudi dosegel je to, da so bili trije slovenski napredni poslanci popolnoma izključeni iz deželne uprave. V deželnem odboru so bili slov. klerikalci, v deželni hipotečni banki, sploh povsodi, kjer ima dež. odbor opravilo ali kamor pošlje zastopnika. Vsa mesta so pobrali klerikalci. Gregorčič je izoliral slovenske napredne poslance. Ali ker so bili klerikalci povsodi v deželni upravi, so prevzeli tudi veliko odgovornost za deželno gospodarstvo. To pa je tako, da so privedli deželo na rob finančnega poloma.

Naše ljudstvo je podučeno o tem slabem gospodarstvu. Zato pa je govorilo pri volitvah tako odločilno besedo ter obsodilo Pajer-Gregorčičevo gospodarstvo. Trošilo se je denar na to in ono stran, samo na slovensko stran se je vrglo jako malo, samo toliko, da nevolja ni prekipela že za čas deželnega zbora. Pri volitvah pa je prekipela. Namen je bil ta: vreti ob tla Pajer-Gregorčičevo deželno gospodarstvo. Dolga je bila doba 6 suhih let. Konec naj je bo — je reklo ljudstvo ob volitvah, ki je želelo koristnega dela v deželnem zboru in odboru.

Pri volitvah je prišlo v deželni zbor 9 poslancev, ki so se združili v „Slovenski klub“, klerikalcev je prišlo 5. Razmerje se je preobrnilo. Prej 3 napredni poslanci, sedaj 9 poslancev „Slov. kluba“; prej 7 klerikalcev, sedaj 5. Prej smo imeli 10 poslancev, sedaj jih imamo 14: 5 klerikalcev, 9 poslancev „Slov. kluba“. Razmerje med „Slov. klubom“ (9) in klerikalnimi poslanci (5) je nekako tako, kakor prej med klerikalci (7) in naprednjaki (3). Ali glejte! Dočim je Gregorčič popolnoma izoliral v prejšnjem deželnem zboru slov. naprednjake, je „Slov. klub“ sedaj prepustil Gregorčiču važno mesto podglavarja. „Slov. klub“, ki hoče dela v deželnem zboru, ni kar izoliral slov. klerikalcev, marveč jim je prepustil važno mesto. Ako bi bili klerikalci v takem položaju, kakor je „Slov. klub“, bi ravnali tako, kakor v prejšnjem dež. zboru. — Vč pa „Slov. klub“ ne more in ne sme odnehati. Poslanci, ki so zbrani v „Slov. klubu“, so poslani od ljudstva v deželni zbor

zato, da bi tam delali ter popravili v deželnem gospodarstvu, kar sta zakrivila Gregorčič in Berbuč s Pajerjem vred. Naše ljudstvo je sito laškega gospodarstva Pajerjevega in klečeplaziva slov. klerikalcev — zato zahteva premembo. Za premembo se je bil boj pri volitvah. Prememba mora biti. Ljudstvo jo zahteva. Ljudstvo kliče: **konec hodi Pajer-Gregorčičevega deželnega gospodarstva!**

Sokolski Vestnik.

Občni zbor telovadnega društva v Mirnu dne 27. sept. 1908. — Minula nedelja je bila za Miren pomemben dan. — Vršil se je prvi občni zbor tamošnjega „Sokola“, vršila se je volitev odbora, ki naj vodi v bodoče mlado društvo po začrtani poti do zmage v blagor domovine pod geslom: V mislih domovino, v srcu pogum, v roki moč! — Naj sledi še kratko poročilo o tem važnem dogodku za Miren in za goriško okolico, kakor tudi za Gorico. — Predsednik pripravljalnega odbora, br. Julij Jakil, otvori ob 4. uri pop. občni zbor. Pozdravi navzoče, ki so se zbrali v povoljnem številu, da prisostvujejo I. rednemu občnemu zboru telov. društva „Sokol“ v Mirnu z dnevnim redom: 1. Čitanje pravil. 2. Volitev odbora. 3. Slučajnosti.

Besedo prevzame zastopnik goriškega Sokola br. E. P. — V imenu goriških bratov pozdravi zborujoče in misli, da je škoda, da je ta občni zbor še le prvi in ne vsaj že deseti; a kar so zamudili njihovi predniki, to popravijo oni sedaj, za kar sta najboljši dokaz letošnja nastopa v Mirnu in v Ajdovščini in število zbranih na občnem zboru.

V daljšem, jedrnatem poročilu razvija potem misli o Sokolstvu. Navzočim označi cilj, za katerim stremi ta narodna straža, njen namen in posebno pa pomen „Sokola“ za Slovane. Od Čehov se moramo učiti, od njih se nasosati onega narodnega ognja, ki je strah in groza njihovim sovražnikom. Kdor je Čeh — je „Sokol“, kdor je Slovenec — hodi „Sokol“.

Govornik načrta v nadaljnjem zgodovino „Sokola“, njegov razvoj med Slovani sploh in posebej med Slovenci in poda nato nekoliko statistike o sedanjem stanju slovanskih sokolskih društev, kojih je približno 1500 do 130.000 člani. Na koncu pozove še zbrane brate, naj delajo pod geslom: „svoboda, bratstvo, enakost“ na to, da se uresničijo ideje dr. M. Tyrša, ustanovitelja „Sokola“, tudi med nami, kakor so se pri Čehih, da zberemo vse sile pod našim praporom k složnemu delu. Nató preide k čitanju pravil, ki so bila enoglasno sprejeta.

Prišedši k II. točki dnevnega reda, bili so izvoljeni v odbor z vsklikom sledeči bratje: Fran Sandrin, starosta, Julij Jakil, podstarosta, Anton Faganelli, načelnik. Odbor je sestavljen iz sledečih bratov: Faganelli Pavel, Leštan Ivan, Silič Jožef, Pavlin Janez, Kogoj Leopold, Ferletič Filip, Pahor Anton in Ferletič Vinko. — Računskim pregledovalcem sta bila imenovana br. Komidar Ivan in br. Ferlat Anton. — Pri III. točki — slučajnosti — se je razvila živahna debata, v kateri se je rešilo več zadev manjše in večje važnosti. — Vpisalo se je potem takoj nad 30 članov, izmed katerih je preplačal gosp. A. Jakil vstopnino za 10 kron, za kar mu bodi iskrena hvala. — Mirenskim „Sokolom“ pa kličemo na tem mestu: „Krepite se, da zmagate!“

Sokol.

Domače vesti.

Tabor na Veliki Otavi. — Mnogo je še kmet-skih mož, ki so se udeležili znamenitega tabora na Veliki Otavi pred 40 leti. Želeli je, da pridejo na novi tabor 18. t. m.

Izmed onih mož, ki so podpisali oklic za tabor, so živi še: Andrej Kocjančič, veleposestnik v Podgori, Josip Živec, veleposestnik v Škopem, Andrej Žnidarčič, vpokojeni duhovnik, in vpok. deželni uradnik E. Klavžar.

Izmed govornikov živita še prej omenjeni Živec in dr. Vošnjak na Štajerskem.

Tabor na Veliki Otavi se bo vršil v nedeljo 18. t. m. Pred 40 leti je bil dan 18. oktobra tudi nedelja.

Gimnazijeko maturo je prestal v Trstu Dionizij Maraž, sin g. Jakoba Maraža iz Dol. Vrtojbe. Čestitamo!

Za družbo sv. Cirila in Metoda poslal klub „Suta-muta“: Hrvači, Srbi in Slovenci iz Nevesinja, Hercegovina, K. 15-24. Zdrava domovina!

Pred c. kr. izpraševalno komisijo za obšne ljudske in meščanske tole v Kopru se bodo pričele preizkušnje učne usposobljenosti dne 9. novembra t. l.

Pravilno opremljene prošnje naj se predložijo ravnateljstvu komisije do 5. novembra t. l.

Deželni zbor ima danes svoje šesto sejo. Na dnevnem redu je 133 točk; prva volitev odseka za določitev slavnosti ob priliki 60-letnega vladanja Njeg. Veličanstva, zadnja volitev odsekov; izvemši tri druge točke so ostale utemeljevanja obstrukcijskih nujnih predlogov slovenskih klerikalcev in laških liberalcev.

Današnja seja deželnega zbora bo viharina, kakor namigava včerajšnji „Corriere“, ki vabi svoje občinstvo v dvorano. — Naj pridejo tudi naši ljudje pogledat — la fine della commedia!

Bombig potrjen za župana v Gorici. — Cesar je potrdil 29. pr. m. izvolitev Jurija Bombiga za župana v Gorici.

Pouk v rusščini namerava v Gorici zopet nadaljevati g. Uluhanov, ki je ljubiteljem ruskega jezika že znan. — Kdor želi učiti se, naj pride 8. t. m. ob 6. zvečer k Jeleni, kjer se dogovorijo o vseh podrobnostih.

Sleparijo uganjajo klerikalci z raznimi „nujnimi predlogi“. Tako so predlagali nujno tudi glede uravnave Šjaka pri Kobaridu, da naj vlada pripravi vse, kar treba, da se uredi tok budournika Šjaka itd.

Glede uravnave Šjaka je znano, da je vlada izdelala načrt in proračun. Zagotovljen je vladni prispevek 90%, kakor je bilo o tem govora tudi v deželnem zboru, samo 10% (4500 K) imajo kriti interesente. Deželni zbor je naložil lani deželnemu odboru, da se sestavi zadruga interesentov, ki zagotovi 10% stroškov. Ko se to izvrši, pride vsa reč v deželni zbor, da se glasuje o načrtu zakona, ki je že sestavljen ter čaka v aktih rešitve. Ali se je vse to storilo, kar je naročil deželni zbor deželnemu odboru? Gregorič je imel prijeto za ušesa deželnega odbornika Berbuča, saj sedi zraven njega, ter ga poprašati: ali je storjeno vse, kar je naročeno glede uravnave Šjaka, in če ni storjeno, strasti ga prav pošteno — ne pa šikanirati vlado ter jo imeti za norca s takim nujnim predlogom. Take vrste predlogi so švindl in nič drugega, utegnejo pa neizmerno škodovati ljudstvu, ker se vsa stvar omalovažuje ter se jo vlačijo na dan v obstrukcijske namene, kakor da ni treba, da bi se izvršilo vse ono, kar je v teku in kar je zagotovljeno.

Tako delati, se pravi: norčevati se z ljudskimi potrebami; tako grdo delo je ljudstvu neznansko škodljivo.

Ljudstvo, pograbi Gregoriča ter ga zapodi iz dež. zbora, kjer s svojimi pajdaši dela proti ljudstvu!

Za slovensko trgovsko šolo v Gorici se je tudi zavzel dr. Gregorič, ki je „nujnega predloga“. Da „ga strela! Takrat, ko je bilo čas, delati za to, da se ustanovi v Gorici poleg laške tudi slovenska trgovska šola, je pa nasprotoval slovenski trgovski šoli, ker ga veže v to pogodba s Pajerjem; da bi bil priporočal vlogo trgovsko-obrtnega društva gledé slovenske trgovske šole, o tega ne; odklonil je, in tako imamo v Gorici tudi z deželnim denarjem podprto laško trgovsko šolo. Gregorič pa brije norce naprej z zahtevo po slovenski trgovski šoli, ki jo potem obstrukcijskega „nujnega predloga“.

Zločin na našem narodu je brezvestna obstrukcija slovenskih klerikalnih in laških liberalnih poslancev v deželnem zboru. — Obstrukcija žre tisočake — ljudstvo pa zaman pričakuje tako potrebnega koristnega dela od deželnega zbora. Vsak razsodni človek te ali one stranke se mora upreti zločinski obstrukciji, ki prinaša tako veliko škodo celi deželi!

Stojte no. — Sedaj pridejo Gorenjci! — V nedeljo dne 11. t. m. na veliko ljudsko slavlje, katero se vrši v Lescah po domače pri „Krištofu“ na Gorenjskem. Priredili bomo pravcati „narodni semenj“, in poslali kor bo le prebitka pa še zraven dali za one vsega usmiljenja vredne reveže, ki po krivici trpe v bolnici usodne Ljubljane, poleg pa tudi še prispevali za druge blage namene. — Na vsa slavna društva, korporacije in občinstvo gre tem potom nujna prošnja na ta dan prav nič ne za se prirejati, tembolj pa se nujno odlo-

čiti k izkupičku, pod Triglav k nam. — Podrobnosti sporeda povemo v kratkem. — Pripravljalni odbor.

Goriški Slovenci! Pripravljajmo se na tabor na Veliki Otavi dne 18. t. m.

Hudo natkan je kričal po goriških ulicah neki 30-letni Ivan Prinčič. Kerle ni dal miru, so ga redarji peljali v zapore; ko se je drugo jutro prebudil zopet trezen, je bil precej araganten ter je zahteval 5 K odškodnine, ker ni mogel na delo. Če bi bil molčal, bi ga bili pustili na svobodo, tako pa so ga še pridržali v zaporu.

Vdova brez sredstev prosi dobrosrčne ljudi za podporo, da bi se mogla vrniti v svoj rojstni kraj radi bolezni.

Trgovsko-obrtna in gospodarske vesti.

Iz Sv. Lucije. — „Slov. kmetijsko društvo v Gorici“ je poslalo kmetijski podružnici pri S. Luciji sodeček petrine in pripravnega papirja proti najhujšemu sovražniku sadnega drevja malemu zimskemu pedicu. Nadučitelj g. Jos. Rakovšek je dne 4. oktobra poučil zbrane posestnike o uporabi lepila ter jih animiral za pristop temu prekornemu društvu.

„Kmetijska posojilnica v Cerknem.“ — Koncem meseca septembra t. l. je preteklo eno leto, odkar se je ustanovila v Cerknem ta posojilnica. Od gotovih strani se ji je poskušalo na razne načine škodovati, kar se pa ni posrečilo, če pogledamo njeno poslovanje v prvem poslovnem letu. Da je ljudstvo pokazalo že takoj prvo leto napram tej posojilnici svoje zaupanje v tako obilni meri, je ta razlog, ker so člani posojilnice večinoma vsi premožnejši, previdni in uglednejši napredni možje na Cerknjanskem in Št. Viški gori. Že v prvih desetih mesecih je promet posojilnice dosegel prvi četrt milijona kron. Ob koncu prvega poslovnega leta pa je bilo prometa 281.305-73 kron. Te številke kažejo veliko zaupanje do „Kmetijske posojilnice“, ki po enoletnem, tako uspešnem delovanju, lahko pónosno zre v bodočnost in pri takem ugledu lahko računa na krasen razvitek prometa v drugem poslovnem in v poznejših letih.

Izkaz posredovalnice društva slovenskih trgovskih sodrušnikov v Kranju. — Službe iste: 5. pom. manufakturne, 6. mešane in 4. specerijske stroke. — Sprejmejo se: 3 pomočniki manufakturne, 3 mešane in 2 specerijske stroke, en učenec. — Društvo posreduje za delodajalce brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

II. mednarodni shod srednjih stanov na Dunaju. — V dneh 4.—8. oktobra 1908 zboruje na Dunaju II. mednarodni kongres srednjih stanov. Shod je namenjen v prvi vrsti interesom kmetijskega in obrtniškega stanu; razmotrivalo se bode namreč o sredstvih, katerega bi povišala produkcijo poljedelskih in obrtniških srednjih stanov ter bi povspesovala na tak način obenem napredovanje in razvoj teh dveh stanov v trgovskem oziru. Na dnevnem redu tega važnega shoda so sledeče točke:

1. Stokovna naobrazba producentov srednjega stanu (poljedelskega in obrtniškega), njih oskrbljenje z raznimi tehničnimi pripomočki, ki naj omogočijo poljedelskemu in obrtniškem stanu vsako konkurenco. (V zvezi s tem stokovna razstava vseh modernih pripomočkov, ki jih naj rabijo pri svojem delu).

2. Organizacija prodajalnih in nakupovalnih kmetijskih zadrug s posebnim ozirom na zalaganje armade.

3. Izpeljava poljedelskih in obrtnih kreditnih organizacij.

4. Negovanje lokalne domače industrije.

5. Stanovanjska politika srednjih stanov.

6. Vprašanje glede stavbenih rokodelcev.

Kakor razvidno, bi naj shod rešil veliko važnega dela, pripravil po resnem razmotrivanju praktične odredbe zakonodaje in uprave.

Shod se bode vršil v parlamentu in je časovno sledeče razdeljen: na nedeljo, 4. oktobra zvečer je nastavljen prvi sestanek: v ponedeljek, 5. oktobra otvoritvena seja in prvo plenarno zborovanje; torek, 6. in sredo, 7. sta namenjena sejam posameznih sekcij, v četrtek 8. okt. je zaključno zborovanje. Priglasje je treba vpošiljati na: „Komitee des internationalen Mittelstandkongresses“, Wien IX/2 Hoering. 9. Vsak udeleženec dobi posebno vstopnico, s katero se mu je treba pri otvoritvi shoda izkazati, kjer je treba obenem vplačati vstopninsko evoto 10 K. Prosti vstopnine so vsi zastopniki državnih in avtonomnih oblastij; ravnotako so proti vstopnine

zastopniki posameznih zadrug, društev itd. Udeleženci shoda se lahko poslužijo na vseh državnih železnicah I. ali II. razreda osebnih in brzovlakov proti izkaznici, ki jo dobe pri kongresnem komiteju ter proti plačilu vožnega listka za II. ali III. razred. „Zadruga.“

Shod avstrijskih mesarjev se je vršil 29. in 30. m. m. v Gradcu. O izvozu živine iz Avstrije je poročal predsednik zadruge prekajevalcev mesa na Dunaju Fr. Schindler. Poročevalec pravi, da so edino le sgrarči odgovorni za neprimerno visoke cene mesa v Avstriji, ker se jim je posrečilo zaprečiti vsak uvoz žive živine iz balkanskih držav. Iz Avstrije se izvozi do 100.000 pitane živine nileto in se ne sme kot nadomestilo vpeljati na jedne glave iz tujine, zato ni čuda, da so cene živine visoke. Koncem je predlagal resolucijo, s katero se vlada poziva, naj odpre srbsko mejo za uvoz žive živine kot kompenzacijo za izvoz avstrijske klavne živine za meje, kar je tembolj potrebno, ker bi avstrijski mesarji radi vstregli želji konsumentov, ki jim dajali dobro meso po nižji ceni.

Politični pregled

Proglasitev Bolgarske za kraljevino. — Knez Ferdinand se je 4. t. m. pripeljal semkaj iz Bukarešte. V donavskem pristanišču so ga pričakovali vsi ministri in drugi visoki dostojanstveniki. Ministrski svet je trajal pozno v noč. Zjutraj ob 8. se je knez Ferdinand z ministri odpeljal v Tirnovo, staro bolgarsko prestolnico, kjer je slovesno proklamiral Bolgarsko za neodvisno in jo proglasil za kraljevino.

Sodi se, da je vsled proglasitve Bolgarske za kraljevino vojna med Turčijo in Bolgarsko neizogibna.

Aneksija Bosne. — Suvereniteta Avstro-Ogrske nad Bosno in Hercegovino se najbrže proglasi že v sredo.

Iz Pešte javljajo, da izide v kratkem cesarjeva proklamacija, s katero se proglasi aneksija Bosne in Hercegovine. V tej proklamaciji bo cesar proglasil, da razširja svojo suvereniteto tudi na Bosno in Hercegovino in da velja tudi za ti dve deželi dedno pravo habsburške rodovine.

Aneksija Bosne se formalno še ne bo takoj izvedla. Bosna dobi deželni zbor. Pripravljalna dela so v rokah deželne vlade.

V diplomatskih krogih zatrjujejo, da je aneksija Bosne odgovor Avstro-Ogrske na proglasitev Bolgarske za kraljevino.

Razne vesti

Veliki trenotek. — Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke na Kranjskem je imel pret. teden sejo, na kateri je soglasno sklenil, naj stopi dr. Tavčar v njegovem imenu v dotiko z dr. Šusteršičem in izve, če se da doseči sporazumjenje med narodno-napredno in med klerikalno stranko v svrhu skupnega postopanja v narodnih stvareh.

Narodna-napredna stranka je s sklepom svojega izvrševalnega odbora pokazala, da ima voljo storiti kar je mogoče, da se doseže sporazumjenje v svrhu skupnega dela, da se omogoči kompromis v obrambo slovenskega naroda in njegove domovine. Zdaj imajo besedo

klerikalci. Živimo v velikem trenotku — upajmo, da se klerikalci v tem trenotku ne izkažejo kot majhni. — Po „Slov. Narodu“.

Grzne poplave v Indiji. 10.000 ljudi utonlo. — Povodnji v pokrajini Haiderabad napravile so še večjo škodo nego se je v začetku mislilo. Govori se, da je utonilo 10.000 ljudi. Med žrtvami ni nobenega Evropejca.

Pomiloščenje Lucchenija odklonjeno. — Iz Ženeve javljajo: Stanovski svet ženevskega kantona je odklonil prošnjo za pomiloščenje, ki jo je bil uložil Luccheni, morilec avstrijske cesarice Elizabete.

V Ljubljani je zavladal popoln mir.

Kolera v Petrogradu. — Od 5. do 6. t. m. je zbolelo za kolero 146 oseb, 72 umrlo. Vseh bolnikov je 1636.

Splošni štrajk na celem Ogrskem obetajo soc. demokratje, ako se uvede pluralitetna volilna pravica.

Cesaraka zastava je bila v Kamniku 4. t. m. zažgana. Zastavo je razobesilo okrajno glavarstvo.

Glasbena Matica v Celju. — Pogoji za ustanovitev Glasbene Matice v Celju so izpolnjeni. Šola za petje, klavir in gosli se otvori 1. nov. t. l.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. n. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 v. n. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, kor nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Novozidana vila z vrtom se proda. Ista se nahaja v mestu. Brezprášna lega. Jako pripravna za kakaga vpokojenja. Naslov pové upravništvo.

Posestivo na prodaj. — Proda se iz proste roke posestivo s travniki, orano zemljo, 2 vrta in sadnim drevjem. Kje, pové upravništvo.

Mlada gospodična želi vstopiti v kako trgovino ali pisarno kot začelnica. Naslov pové upravništvo.

Iščo se trgovskega sodrušnika zmožnega dež. jezikov v govoru in pisavi, ki bi bil pripravljen tudi za potovanje. Vstop takoj. Plača po dogovoru. Naslov pové upravništvo.

Krepkega mladeniča, ki ima veselje do mesarstva, s tega stanu sprejme kot vajenca takoj — brezplačno Anton Ipavec, mesar v Idriji.

300 vinskih sodov

od 300 do 900 lit. in

„ 1000 „ 3800 „ v

jako dobrem stanju, močnih, iz

hrastovega lesa, odda po jako

primerni ceni tvrška

M. Rosner & Co

veležganjarna sadja v Ljubljani

poleg Koslerjeve pivovarne.

Zahvala.

Za nebrojne dokaze sočustvovanja job bolezni in ob izgubi moje nepozabne soproge

IVANE

izrekam vsem dragim sorodnikom, blagim prijateljem in znancem iskreno zahvalo.

Hvala vsem cenj. darovateljem vencev, vsem cenj. udeležencem pri žalostnem sprevodu, prihitevšim od daleč in od blizu, da počaste zadnjikrat drago pokojnico; hvala vsem, ki so s svojim sodelovanjem povečali veličastnost sprevoda, vsem nositeljicam vencev, pevcem za ginljivo petje, sploh vsem, ki so hoteli na kakoršenkoli način častiti blago pokojnico in manjšati bol preostalim; vsem tedaj izrekam v svojem in svojih otrok imenu iskreno zahvalo.

AJDOVŠČINA, 4. oktobra 1908.

Žalujoči soprog Anton Blanchl.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko »Original-Viktoria« in najboljše izdelke.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane »Original« le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

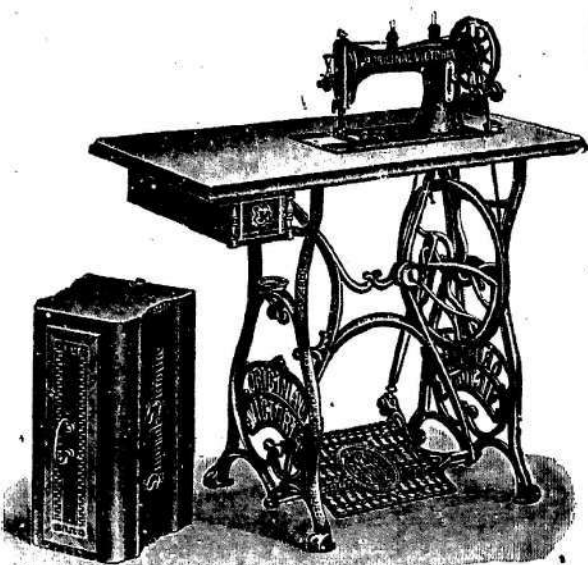
Original-Viktoria stroji so neprekosljivi a domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najprilagodljivejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdo stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljše izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred skupom »Original-Viktoria stroje«.

Edina zaloga »Original-Viktoria« jev in drugih šivalnih strojev, dvokolesnih, orožja, manjše in vseh lovskih prav pri trčki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

CHRISTOFLE & Co

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

C. kr.

dvorni založniki

Christofle & Co. Duaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupeih. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1907.: Zadrugnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550-77. Posojila: 1.699.186-77. — Reservni zaklad: 85.954-35. — Vrednost hiš: 112.328-.

Globus

čistilni ekstrakt
čisti boljše kakor
vsako drugo kovinsko čistilo

Prosiva zahtevati listek!!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne mostlje, vsakovrstne okeve, kolesje, strešna okna, cevi na stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarov. Opozarja na svojo bogato izber kabinjskega in blšnega orodja, pešij, štedilnikov po brezprimerno nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškojlo št. 11.

Edina zaloga
stavbnih potrebščin
v Gorici.

Poslaskana žica

na vinograde po razlikih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

Isplačava vsakemu, kdor dokáže s potrdili najino nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listek!!

Vinska posoda je na prodaj

na Tržaški cesti št. 26.

Naznanilo.

Slav. občinstvu uljudno naznanjam, da izdelujem v svoji sodarski delavnici novo posodo in sprejemam v popravo staro.

Obenem naznanjam slav. občinstvu, da imam na prodaj

dober in močan sod
od 34 hekt.

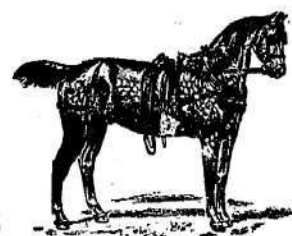
Za obila naročila se toplo priporoča udani

Edvard Bregant, sodar
Gorica, ulica Morelli 12.

Ivan Kravos

na Kornu št. II. GORICA na Kornu št. II

sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potrebš

ščine, potovalne potrebščine kakor: kovčge, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravo različne koleselne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

Proda se

hiša z velikim vrtom
in dvoriščem.

Natančneje se izve na Tržaški cesti št. 29. II. nadstr.

Slovenci, kupujte užigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na sipe in platno, oglehala,
žirna in platno.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje.

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenam za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.